

- 5
10
15
- ciuibus nostris in curia Romana quod habentes multum cordi uiagium Alexan-
drie uolumus quod caute et secretissime persentiant et se informant et tastent
per illas uias et modos que sibi uidebuntur si possemus aliquo modo acquirere
gratiam uiagij Alexandrie, scilicet de nauibus uel galeis et in quanta quantitate
et pro quo precio et cum quibus condicionibus non concludendo aliquid set nobis
ordinate scribant et denotent et si per se solos uiderent non posse obtinere, infor-
ment nos si mittendo nuncium uel ambaxatorem ad dominum Papam esset spe-
randum de aliquo bono et in predictis eciam nobis consulant quod eis uideretur
fiendum pro bono dictorum agendorum. Et nichilchominus ad cautellam domini
consilliariorum capitum et sapientorum ordinum habeant libertatem possendi mit-
tere ad dominum legatum, nuncios et litteras si eis uidebitur uel maiori parti pro
inquirendo et tastando de acquirendo dictum uiaggium, set finaliter non possit
aliquid concludi sine deliberatione istius consilij Rogatorum. De parte 16.

19

Ἐπὶ αἰτήσεως Ἰακώβου Βαλέντε κατοίκου Χανίων.

- F^o 109^r Ἐπὶ ρεκτορείας Ἰωάννου Ἰουστινιάνη ὁ Ἰάκωβος Βαλέντε ἐδάνεισε πρὸς τινὰ Λέοντα Γρασίλλον
ὑπέρπυρα 5 ἀντὶ ἐνεχύρου χρυσοῦ κοσμήματος. Τὸ κόσμημα τοῦτο ὁ Βαλέντε ἐφύλαξε ἐντὸς τοῦ
χρηματοκιβωτίου του, ἀλλὰ νύκτα τινὰ διερρήχθη ἡ θύρα τῆς οἰκίας καὶ ἀφηρέθησαν ἐκ τοῦ χρη-
ματοκιβωτίου διάφορα ἀντικείμενα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ κόσμημα τοῦ Λέοντος. Ὁ Λέων δὲν
κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν οὔτε εἰς τὸν τότε ρέκτορα Ἰωάννην Ἰουστινιάνην, οὔτε εἰς τὸν διάδοχόν
του Βίκτωρα Δελφῖνον· κατὰ τὴν ρεκτορείαν ὁμοῦ τοῦ Ἰωάννου Κουερίνη ὁ εἰρημένος Λέων
ἐζήτησε τὸ κόσμημά του δικαστικῶς. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι μετὰ τοῦ κοσμήματος τοῦ Λέοντος
ἀπωλέσθησαν καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ὁ Βαλέντε κατεδικάσθη νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν του ἐξ ὑπερ-
πύρων ἑνδεκα τὰ ὅποια καὶ κατέβαλε. Καθ' ὃν χρόνον ὁμοῦ ἦτο ρέκτωρ Χανίων ὁ Ἀνδρέας Βε-
νιέρης, θείᾳ συνάρσει, ὁ εἰρημένος Λέων συνελήφθη καὶ ὡμολόγησεν ὅτι αὐτὸς ὑπεξήρесе τὸ
κόσμημα καὶ ὅτι ἦτο δράστης καὶ ἄλλων κλοπῶν. Καταδικασθέντος τοῦ Λέοντος, ὁ Βαλέντε ἀνη-
νέχθη εἰς τὸν ρέκτορα Χανίων Ἀνδρέαν Βενιέρην, ὅπως ἐπέμβῃ κατὰ τοῦ Λέοντος, ἵνα ἐπιστρα-
φῶσι τὰ ἑνδεκα ὑπέρπυρα. Ἀλλ' ὁ ρέκτωρ ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἰσακούσῃ αὐτόν,
ἐνεκα τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἰωάννου Κουερίνη. Ὁ Βαλέντε ὁμοῦ ἐξαιτεῖται, ὅπως παρὰ τὴν
ἀπόφασιν τοῦ Κουερίνη, ὁ ρέκτωρ Χανίων εἰσακούσῃ αὐτόν καὶ ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον. Ἐπὶ τού-
τοις ἡ Γερουσία ἀποφαίνεται, συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τῶν εἰσηγητῶν τῶν ἀποφάσεων, ὅτι
ἐὰν τὰ πράγματα ἔχωσιν ὡς παρίστανται ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ Βαλέντε, ὁ ρέκτωρ Χανίων ὀφείλει νὰ
ἀκούσῃ αὐτήν, παρὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἰωάννου Κουερίνη. 1561, Φεβρουαρίου 16.

20

- F^o 109vo Ἀποστέλλονται τὸ ταχύτερον εἰς Κρήτην τρία κάτεργα χωρητικότητος καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Δόγη, τῶν
συμβούλων, τῶν προέδρων τῶν 40 καὶ τῶν σοφῶν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν (sapientes ordinum). 1361
Φεβρουαρίου 20.

